

Sygn.akt I C 2160/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Posłowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Sylwia Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. C. (1)

przeciwko Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K., J. C. (2), (...) S.A. z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz J. C. (1) kwotę 10 823,92 złote (dziesięć tysięcy osiemset dwadzieścia trzy 92/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od J. C. (1) solidarnie na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwotę 86,67 (osiemdziesiąt sześć 67/100) złotych tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w K. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych: od J. C. (1) kwotę 280,50 złotych (dwieście osiemdziesiąt 50/100), oraz solidarnie od J. C. (2) i (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwotę 269,50 złotych (dwieście sześćdziesiąt dziewięć 50/100);

V. oddala powództwo wobec Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K.;

VI. zasądza od J. C. (3) na rzecz Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K. kwotę 4817 złotych (cztery tysiące osiemset siedemnaście) tytułem kosztów procesu.

SSR Ewa Posłowska

Sygn.akt I C 2160/16 po sprostowaniu

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Posłowska
Protokolant:	sekretarz sądowy Sylwia Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa J. C. (1)

przeciwko Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K., J. C. (2), (...) S.A. z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz J. C. (1) kwotę 10 823,92 złote (dziesięć tysięcy osiemset dwadzieścia trzy 92/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od J. C. (1) solidarnie na rzecz (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwotę 96,34 (dziewięćdziesiąt sześć 34/100) złotych tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w K. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych: solidarnie od J. C. (2) i (...) S.A. z siedzibą w Ł. kwotę 269,50 złotych (dwieście sześćdziesiąt dziewięć 50/100);

V. oddala powództwo wobec Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K.;

VI. zasądza od J. C. (3) na rzecz Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K. kwotę 4817 złotych (cztery tysiące osiemset siedemnaście) tytułem kosztów procesu.

SSR Ewa Posłowska

Sygn.akt IC 2160/16

UZASADNIENIE

W dniu 26 lipca 2016r. J. C. (1) złożył pozew o zasądzenie na jego rzecz solidarnie od Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K. oraz J. C. (2) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) J. C. (2) w K. kwoty 20 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 2152,60 zł tytułem odszkodowania, a także kosztów postępowania. Jako uzasadnienie swego stanowiska wskazał, że w dniu 5 lutego 2014r. około godz. 12 wyszedł ze swojego mieszkania w K. przy ul. (...), aby wyrzucić śmieci. Wracając do bloku poślizgnął się na oblodzonej, nie posypanej żadnymi środkami nawierzchni, doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia biodra, kolana, kręgosłupa i prawej ręki. Obrażenia te powodowały konieczność wizyty u lekarza chirurga i ortopedy, gdzie stwierdzono potłuczenie i 50% zerwanie więzadeł mięśni prawej ręki. Powód wskazał, że z uwagi na silny ból odczuwany po wypadku w biodrze, kręgosłupie i ręce musiał zakupić gąbczasty materac, specjalną poduszkę oraz prześcieradło na gumce, a także leki za kwotę

421,10zł. Przeszedł także sześciotygodniową rehabilitację w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej MSW w K. Poradni Neurologicznej na ul. (...) oraz przebywał w sanatorium, korzystając tam z zabiegów za kwotę 420zł, zaś przez 3 tygodni od wypadku przez większość czasu wymagał pomocy opieki córki, która jest pielęgniarką. Powód zaznaczył, że do dziś nie jest w stanie wykonywać prawą ręką czynności, które wykonywał przed wypadkiem, nie może podnieść ręki do góry, nie jest w stanie nosić ciężkich przedmiotów, siatki z zakupami, nadal odczuwa bóle w kręgosłupie, nie może jeździć na nartach- co było wcześniej jego pasją. Dodatkowo podniósł, że zwrócił się do Spółdzielni (...) o wypłatę odszkodowania, a Spółdzielnia przekierowała pismo do J. C. (2), którego firma odpowiedzialna była za utrzymanie terenu lecz on poinformował powoda, że należycie wykonał swoje obowiązki w zakresie zimowego utrzymania terenu oraz że posiada ubezpieczenia OC za szkody powstałe wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań. Ubezpieczyciel także odmówił powodowi wypłaty odszkodowania uznając, że jego roszczenia są niezasadne. (k.3-9).

Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa (...) w K., zwana dalej również jako Pozwany 1, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania wskazując, na brak legitymacji biernej po swojej stronie, gdyż ma zawartą umowę z firmą (...) na utrzymanie porządku w bloku i na osiedlu zamieszkałym przez powoda, w tym na zimowym utrzymaniu ciągów pieszych, a dodatkowo posiada ubezpieczenie OC od takich sytuacji w Towarzystwie (...), o czym powód został poinformowany przed złożeniem przez niego pozwu.

Dodatkowo Spółdzielnia wniosła dopozwanie w trybie art. 194 §1 kpc do sprawy w charakterze pozwanego (...) S.A z siedzibą w Ł. i zwolnienie pozwanej Spółdzielni od udziału w sprawie po stronie pozwanej. (k.57-59)

J. C. (2), prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) J. C. (2) w K., zwany dalej także jako Pozwany 2, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zarzucił, że nie można jednoznacznie stwierdzić, że upadek powoda miał miejsce na chodniku na osiedlu (...). Przyznał, że jego firma wykonuje usługi czystościowo-porządkowe na rzecz pozwanej Spółdzielni, a w okresie zimowym priorytetowo kładzie nacisk na odśnieżanie i posypywanie piaskiem oblodzonych chodników i dróg osiedlowych. Dodał, że powód jest osobą schorowaną, niedołężną i nie w pełni widząca, a w okresie zimowym powinien zachować szczególną ostrożność w poruszaniu się. Pozwany 2 nie wykluczał, że być może powód potknął się i zawadził o swoją własną drugą nogę przewracając się na odśnieżony i posypany solą z piaskiem chodnik.

J. C. (2) wniósł o zawiadomienie (...) S.A z siedzibą w Ł. na podstawie art. 84 kpc i wezwanie go do udziału w sprawie, gdyż na podstawie polisy ubezpieczeniowej podmiot ten jest zobowiązany do pokrycia wszelkich szkód wyrządzonych osobom trzecim w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą (k.152-153).

Powód uznał za niezasadny zarzut braku legitymacji biernej po stronie Pozwanego 1, wskazując, że odpowiedzialność Spółdzielni i (...) jest solidarna, wynika z czynu niedozwolonego, każdemu z nich można przypisać winę, każdy z podmiotów dopuścił się naruszenia innych norm prawnych i zasad. Według powoda wina Pozwanego 1 polega na nienależytym nadzorze nad wykonywaniem prac związanych z odśnieżaniem, a wina Pozwanego 2 polega na nienależytym odśnieżeniu chodnika. Zaznaczył również, że powód może dochodzić naprawienia szkody albo od sprawcy albo od ubezpieczyciela, albo od jednego i drugiego, a w przedmiotowej sprawie powód wybrał sprawcę, co czego miał prawo (k.160-161).

W trybie art. 194 §1 kpc Sąd wezwał (...) S.A z siedzibą w Ł. do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (k.179). Powód nie zgodził się na wstąpienie Pozwanego 3 w miejsce Pozwanego 1 i Pozwanego 2 wskazując, iż wyrazi zgodę tylko w przypadku, gdy Pozwani 1 i 2 zrzekną się roszczenia o zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu (k.203,206). Pozwani 1 i 2 nie wyrazili zgody na zrzeczenie się kosztów procesu (k.214, 215).

(...) S.A z siedzibą w Ł., zwane dalej także Pozwanym 3, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. Przyznał, że J. C. (2) posiadał ochronę ubezpieczeniową w zakresie podstawowym, rozszerzonym o klauzulę nr 4 tj. odpowiedzialność cywilna za szkody powstałe wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, ale zakwestionował, aby do upadku powoda doszło na terenie pozostającym w zarządzie pozwanej Spółdzielni. Dodatkowo zaznaczył, że odpowiedzialność J. C. (2) i Spółdzielni wynika z dwóch odrębnych reżimów

odpowiedzialności tj. deliktowej i kontraktowej. Wskazał na brak podstaw do uznania, aby J. C. (2) w sposób niewłaściwy wywiązywał się z umowy, a powód nie wykazał, by do powstania szkody doszło w wyniku nienależytego wykonania umowy przez Pozwanego 2 (k.183-185).

Sąd zawiadomił (...) S.A z siedzibą w Ł. o toczącym się postępowaniu, informując, że może zgłosić swe przystąpienie do strony pozwanej jako interwenient uboczny (k.262). Pismem opatrzonym datą 13 października 2017r. (...) S.A z siedzibą w Ł. zgłosił interwencję uboczną w sprawie, przystępując do strony pozwanej J. C. (2). Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 16 listopada 2017r. Sąd nie dopuścił interwenienta ubocznego (...) S.A z siedzibą w Ł. do udziału w sprawie po stronie pozwanego (k.309v)

W ostatecznie sprecyzowanym stanowisku powód domagał się zasądzenia kwot objętych pozwem solidarnie od Pozwanego nr 1, 2 i 3. (k.264 i 316).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. C. (1) mieszka sam w lokalu mieszkalnym na trzecim piętrze na Osiedlu (...). W dniu 5 lutego 2014r. wyszedł ze swego mieszkania wyrzucić śmieci, a wracając do klatki schodowej poślizgnął się na oblodzonym fragmencie chodnika. Upadł na prawe ramię. Fragment chodnika, na którym poślizgnął się powód był oblodzony, nie posypany piaskiem ani solą i pozostawał w zarządzie Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K..

Następnego dnia J. C. (1) udał się na wizytę do lekarza rodzinnego, który skierował go do specjalisty chirurga i ortopedy. Korzystał z zabiegów w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej MSW w K..

Bezpośrednio po zdarzeniu odczuwał silny ból, który uniemożliwiał położenie się. Przez kilka nocy powód spał na fotelu w pozycji siedzącej. Nie był w stanie przygotować sobie posiłków, dlatego codziennie przychodziła do pomocy jego córka A. Ł. lub syn W. C.. Córka robiła powodowi zakupy, przygotowywała jedzenie. W okresie od 8 do 25 lutego 2014r. wymagał opieki osób trzecich co najmniej 3 godziny dziennie. Do chwili obecnej powód nie może nosić zakupów w prawej ręce, nie może całkowicie zgiąć ręki. Ograniczenie ruchów w stawie barkowym uniemożliwia wykonywanie czynności podczas których konieczny jest pełny wyprost i odwodzenie w stawie barkowym prawym. Zerwanie ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia prawego spowodowało zmniejszenie możliwości odpowiedniego do sprawności fizycznej powoda unoszenia ciężaru. Zmienił się komfort jego życia- do chwili wypadku był osobą bardzo aktywną fizyczną, jeździł na nartach, brał udział w zawodach organizowanych na lokalnych stokach narciarskich, a obecnie nie może utrzymać się na wyciągu. Nie może także pracować w ogródku, odczuwa ból w kolanie. Utrudnione jest także robienie zakupów, sprzątanie.

W związku z zaistniałym zdarzeniem powód poniósł koszty zakupu leków na kwotę 162,42 zł.

W dniu 5 lutego 2014r. o godz. 10.00 stacja klimatologiczna (...) K.-S. zarejestrowała temperaturę powietrza 3,1°C, a godz. 12.00 temperatura powietrza wynosiła 5,6°C bez opadów.

Odpłatność za jedną godzinę usług świadczonych za pośrednictwem Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w K. wynosiła w 2014 roku w dni powszednie 13 złotych, a w soboty, niedziele i dni świąteczne 19,50 złotych.

dowód : opinia biegłego G. S. (k.231-235) , dokumentacja medyczna (k.16-22), skierowania (k.37); zeznania powoda J. C. (1) potwierdzające jego wyjaśnienia (k.200-201, 310); zeznania świadków: A. Ł. (k.201), W. C. (k.201); informacja z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej w W. (k.225); informacja z Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w K. (k.318).

W wyniku upadku doznał zerwania głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia prawego, stłuczenia kręgosłupa lędźwiowego. W stawie barkowym prawym przed wypadkiem istniały zmiany degeneracyjne tkanek stawu barkowego o co najmniej średnim stopniu zaawansowania. W dniu zdarzenia u powoda istniały zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa. Przeżyty uraz nasilił stan kliniczny choroby zwyrodnieniowej, ale nie spowodował nasilenia istniejących zmian zwyrodnieniowych. Uszkodzenie ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia

powodujące ograniczenie ruchów w stawie barkowym prawym powoduje 9% uszczerbek na zdrowiu. Po odjęciu 4% za istniejące w trakcie zdarzenia zmiany zwyrodnieniowe, stały uszczerbek na zdrowiu, jakiego doznał powód w wyniku zdarzenia z dnia 5 lutego 2014r. wynosi 5%. Doszło do umiarkowanego uszkodzenia tkanek w postaci zerwania głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia prawego oraz klinicznego nasilenia zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa lędźwiowego (okresowy obrzęk struktur nerwowych i więzadła kręgosłupa. Przez okres 4 tygodni odczuwał umiarkowany ból stały, wymagający stałej reakcji medycznej. Obecnie dolegliwości bólowe spowodowane są zmianami zwyrodnieniowymi, a nie zmianami pourazowymi. Nie istnieją możliwości medyczne, aby funkcja stawu brakowego prawego powróciła do stanu sprzed zdarzenia z 5 lutego 2014r., trwale zostało naruszone ścięgno mięśnia głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia prawego.

dowód : opinia biegłego G. S. (k.231-235,309v) , dokumentacja medyczna (k.16-22), skierowania (k.37);

W dniu 4 maja 2015r. powód zakupił w sklepie (...) materac za kwotę 435 zł, a w dniu 14 maja 2015r. zakupił poduszkę i prześcieradło z gumką. Nie były to produkty specjalistyczne.

dowód: (...) (k.27), faktura (...) (k.28), faktura (...) (k.28)

W okresie od dnia 3 do 29 września 2014r. J. C. (1) przebywał na turnusie sanatoryjnym w C.. Wniosek o skierowanie do sanatorium powód złożył kilka miesięcy przed wypadkiem z dnia 5 lutego 2014r. z uwagi na wysokie ciśnienie i schorzenia kardiologiczne. Na turnusie rehabilitacyjnym korzystał także z zabiegów na schorzenia zwyrodnieniowe kręgosłupa.

dowód: zeznania powoda J. C. (1) potwierdzające jego wyjaśnienia (k.200-201);

W dniu wypadku powód zadzwonił do prezesa pozwanej Spółdzielni informując o zaistniałym zdarzeniu. Pismem z dnia 13 lutego 2014r. powód zwrócił się do Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) o odszkodowanie wskazując, że w dniu 5 lutego 2014r. poślizgnął się na chodniku przed blokiem. Spółdzielnia poinformowała powoda, że jego pismo zostało przekazane do firmy (...) celem zajęcia stanowiska w sprawie. J. C. (2) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) –J. C. (2), odmówił wypłaty odszkodowania, wskazując, że w dniu 5 lutego 2014r. sprzątaczkі kilkakrotnie posypywały chodniki zarówno solą jak i mieszanką pisaku z solą, a do upadku powoda mogło dojść przez niezachowanie ostrożności przy poruszaniu się chodnikiem oraz wskazał, że jego firma jest ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej lub posiadania mienia.

(...) S.A w Ł., będąca ubezpieczycielem zarówno Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) jak i J. C. (2) również odmówiła wypłaty odszkodowania.

dowód: pismo powoda z 13.02.2014r. (k.38-39);pismo powoda z 14.06.2014r. (k.45) pismo Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej z 10.03.2014r.(k.40), pismo Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej z 30.07.2015r. (k.46), pismo J. C. (2) z 21.03.2014r. (k.41), pismo (...) S.A w Ł. (k.42, 43, 44).

Na podstawie umowy z dnia 30 kwietnia 2013r. Spółdzielnia (...) w K. powierzyła wykonanie usług w zakresie sprzątnięcia powierzchni wewnętrznych budynków, sprzątnięcia przyległych terenów nieruchomości, w tym pielęgnacja zieleni oraz utrzymanie zimowe dróg i ciągów pieszych w zasobach (...) J. C. (2) prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe (...) J. C. (2) w K.. Zakresem umowy objęte było m.in. Osiedle (...) - klatki schodowe, tereny zielone, tereny utwardzone, w tym odśnieżanie. W przedmiocie działalności gospodarczej prowadzonej przez J. C. (2) było m.in. pozostałe sprzątnięcie obejmujące także zamykanie i polewanie ulic i usuwanie śniegu i lodu, włącznie z usuwaniem śniegu i lodu z dachów (81.29 kod (...)). J. C. (2) posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej oraz posiadania i zarządzania nieruchomościami na podstawie umowy ubezpieczenia zawartego z (...) S.A w Ł.

dowód: umowa o świadczenie usług w zakresie utrzymania porządku i czystości w zasobach (...) Nr (...) wraz z załącznikami i aneksem nr (...) (k.162-175); wydruk z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej (k.293); polisa nr (...) - (...) (k.196).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało uznać za częściowo uzasadnione.

Ustalenia Sądu przede wszystkim wymagało, czy wszyscy pozwani ponoszą odpowiedzialność za skutki wypadku, jakiemu powód uległ w dniu 5 lutego 2014r., a jeśli tak to czy jest to odpowiedzialność solidarna, a następnie należało ustalić zakres powstałej szkody i krzywdy.

Powód wskazał jako podmioty odpowiedzialne za skutki zdarzenia z dnia 5 lutego 2014r. Spółdzielnię Budowlano-Mieszkaniową (...) oraz J. C. (2). Na wniosek pozwanej Spółdzielni Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) S.A z siedzibą w Ł..

Zgodnie z treścią art. 194 § 1 i 2 kpc jeżeli okaże się, że powództwo nie zostało wniesione przeciwko osobie, która powinna być w sprawie stroną pozwaną, sąd na wniosek powoda lub pozwanego wezwie tę osobę do wzięcia udziału w sprawie. Osoba wezwana do udziału w sprawie na wniosek pozwanego może domagać się zwrotu kosztów wyłącznie od pozwanego, jeżeli okaże się, że wniosek był bezzasadny. Osoba wezwana do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego może za zgodą obu stron wstąpić w miejsce pozwanego, który wówczas będzie zwolniony od udziału w sprawie.

W niniejszym postępowaniu Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa "Pionier" zgłosiła wniosek o wezwanie do udziału w sprawie (...) S.A z siedzibą w Ł.. Powód nie zgodził się na wstąpienie (...) S.A z siedzibą w Ł. w miejsce J. C. (2) i Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej "Pionier" w K..

J. C. (2) złożył natomiast wniosek o przyznanie (...) S.A. z siedzibą w Ł.. Zgodnie z art. 84§ 1 i §2 kpc, strona, której w razie niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia przysługiwałoby roszczenie względem osoby trzeciej albo przeciwko której osoba trzecia mogłaby wystąpić z roszczeniem, może zawiadomić taką osobę o toczącym się procesie i wezwać ją do wzięcia w nim udziału. W tym celu strona wnosi do sądu pismo procesowe wskazujące przyczynę wezwania i stan sprawy. Pismo to doręcza się niezwłocznie osobie trzeciej, która może zgłosić swe przystąpienie do strony jako interwenient uboczny.

Sąd zawiadomił (...) S.A z siedzibą w Ł. o toczącym się postępowaniu, informując, że może zgłosić swe przystąpienie do strony pozwanej jako interwenient uboczny (k.262). Pismem opatrzonym datą 13 października 2017r. (...) S.A z siedzibą w Ł. zgłosił interwencję uboczną w sprawie, przystępując do strony pozwanej J. C. (2). Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 16 listopada 2017r. Sąd nie dopuścił interwenienta ubocznego (...) S.A z siedzibą w Ł. do udziału w sprawie po stronie pozwanego (k.309v) z uwagi na niedopuszczalną kumulację ról procesowych. (...) S.A z siedzibą w Ł. na wniosek Pozwanego 1 zostało wezwane do udziału w sprawie w charakterze pozwanego, to dopuszczenie tego podmiotu do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego przystępującego do sprawy po stronie Pozwanego 2 doprowadziłoby do sytuacji, w której podmiot ten występowałby w dwóch przeciwstawnych rolach procesowych. W postanowieniu z dnia 25 listopada 2010 r. III CZ 50/10 (Legalis 407525) Sąd Najwyższy stwierdził, a Sąd rozpoznający sprawę pogląd ten w pełni podziela, że sąd z urzędu powinien uwzględnić wadliwość (niedopuszczalność) interwencji ubocznej, która, jak w sprawie, wynika ze zgłoszenia jej po stronie powodowej przez współpozwanego. Interwenientem ubocznym po stronie powodowej, czy – tak jak w niniejszej sprawie po stronie pozwanej nie może być podmiot, który w tym procesie jest współpozwanym. Pogląd przeciwny, z przyczyn oczywistych, zniekształciłby strukturę podmiotową postępowania, gdyż doprowadziłby do rozpoznania sporu także między współpozwanymi.

Z uwagi na powyższe (...) S.A z siedzibą w W. występował w sprawie wyłącznie w charakterze pozwanego.

Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa (...) podniosła zarzut braku legitymacji biernej wskazując, że poprzez zawarcie umowy z J. C. (2) na utrzymanie porządku w bloku i na osiedlu zwolniła się odpowiedzialności za skutki zdarzeń wynikających z nienależytego utrzymania chodników, w tym za wypadki na nieodśnieżonym chodniku. Zarzut ten Sąd uznał za zasadny.

Z treści art. 429 kc wynika, że kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności. Odpowiedzialność tego, kto powierza wykonanie czynności drugiemu, jest bowiem oparta o zasadę winy w wyborze (*culpa in eligendo*), przez co faktycznie powierzający odpowiada za cudzy czyn, a jednocześnie za czyn własny, sprowadzający się do dokonania niewłaściwego wyboru, co w konsekwencji było przyczyną szkody. Przesłanką odpowiedzialności powierzającego jest jego własna wina w wyborze, a nie wina osoby, której powierzono wykonanie czynności, co stanowi kolejną różnicę w stosunku do zasad odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez podwładnego. Powierzenie czynności przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności, stanowi o właściwie dokonanym wyborze, co prowadzi do wyłączenia odpowiedzialności powierzającego i nie wymaga się tu od niego dowodu braku winy w tym zakresie (tak m.in. W. C., w: (...), t. 3, cz. 1, s. 570;

Odnosząc powyższe do realiów rozpoznawanej sprawy należy przyjąć, że Pozwany 1 dołożył należytej staranności przy wyborze podmiotu, któremu powierzył wykonanie obowiązków związanych m.in. z utrzymaniem zimowym chodników na terenach będących z zarządzie Spółdzielni. Załącznik nr 1 do umowy z dnia 30 kwietnia 2013r. zawierał wszystkie czynności, jakie wybrany podmiot miał wykonywać w porze zimowej na osiedlu (...). Pozwany 1 powierzył obowiązki z wiązane z utrzymaniem czystości na terenach, którymi zarządza profesjonalnemu przedsiębiorstwu. J. C. (2) prowadzi przedsiębiorstwo, które w zakresie swojej działalności gospodarczej miało m.in. zamiatanie i polewanie ulic i usuwanie śniegu i lodu, włącznie z usuwaniem śniegu i lodu z dachów (81.29 kod (...)). Twierdzenia powoda, by zgłaszał już wcześniej nieprawidłowości w pracy firmy (...) nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.

W związku z powyższym, nie znajdując podstaw do przypisania pozwanemu 1 winy w wyborze, Sąd oddalił powództwo względem Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...), o czym orzeczono w pkt V wyroku.

W oparciu o art. 98§1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty poniesione przez Pozwanego 1 złożyło się wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w osobie adwokata w kwocie 4817 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 2 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U z 2015r. poz.1804) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Po ustaleniu braku odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie Pozwanego 1, pozostała do ustalenia kwestia odpowiedzialności Pozwanego 2 i Pozwanego 3.

W przypadku J. C. (2) podstawą odpowiedzialności jest art. 415 kc, który wskazuje, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Dyspozycja art. 415 kc tworzy regułę ogólną w reżimie odpowiedzialności deliktowej i za podstawową zasadę odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym przyjmuje winę. Postać i stopień winy nie mają istotnego znaczenia w reżimie deliktowym, bowiem odpowiedzialność przypisywana jest tu za każde, choćby najmniejsze zawinienie. Wyróżnia się jednak winę umyślną i nieumyślną, co łączy się odpowiednio ze złym zamiarem i niedbalstwem. Pojęcie winy nieumyślnej sprowadza się tylko do niedbalstwa. Niedbalstwo łączy się ze stwierdzeniem, że do szkody doszło na skutek niezachowania przez sprawcę należytej staranności wymaganej w stosunkach danego rodzaju. Oznaczony w ten sposób wzorzec ma charakter abstrakcyjny i odnosi się do każdego, kto znalazł się w określonej sytuacji. Co do zasady, przy określaniu kształtu wzorca zachowań nie następuje odwołanie do cech osobistych sprawcy, choć dla ostatecznego postawienia mu zarzutu należy ocenić, czy ze względu na jego indywidualne cechy i okoliczności, w jakich się znalazł, mógł

zachować się w sposób należyty. Ocena działania i zachowania podmiotu odpowiedzialnego wymaga odniesienia do modelu starannego działania, który kształtowany jest przez przepisy prawa, zasady współżycia społecznego, zwyczaje, zasady wykonywania zawodu, uprawiania sportu itp., przy czym konieczna jest indywidualizacja tego modelu, kiedy sprawca podejmuje działania wymagające szczególnych kwalifikacji zawodowych (tak M. Sośniak, Należyta, s. 186; Z. Banaszczyk, w: K. Pietrzykowski, Komentarz KC, t. 1, 2005, s. 1090). W tej ostatniej sytuacji zarzut stawiany jest sprawcy, jeśli nie zachował staranności wymaganej od podmiotu profesjonalnego, nawet wtedy, gdy podejmujący określone czynności nie posiadał takich szczególnych kwalifikacji. Wydaje się, iż w odniesieniu do osób mających szczególne kwalifikacje i wykonujących czynności, gdzie kwalifikacje takie są konieczne, nie zawsze wystarcza odwołanie do abstrakcyjnego wzorca "dobrego fachowca" i wobec specjalisty wymagania muszą być wyższe. Wzorzec takiego zachowania zależny jest także od stanu wiedzy i zmienia się wraz z postępem nauki i techniki, co na profesjonalistę nakłada obowiązek pogłębiania swoich wiadomości i umiejętności zawodowych. W tym przypadku winą profesjonalisty będzie nie tylko niedołożenie należytej staranności, ale także brak wiedzy, niezręczność, nieuwaga, jeżeli nie powinny zaistnieć (zob. Kodeks cywilny. Komentarz red. prof. dr hab. E. G., prof. dr hab. P. M.). Przypisanie winy sprawcy szkody sprowadza się do ujemnej oceny czyjegoś działania lub zaniechania, przy czym dla sformułowania takiej oceny i postawienia zarzutu winy konieczne jest, aby czyn był bezprawny. W prawie cywilnym bezprawność rozumieć należy szerzej i przyjmować, iż stanowi ona złamanie reguł postępowania określonych nie tylko przez normy prawne, ale też zasady współżycia społecznego. Bezprawne może być zatem zachowanie, przez które sprawca szkody nie zastosował się do określonego nakazu czy postąpił wbrew zakazowi wynikającemu z przepisów prawa, ale też kiedy jego zachowanie, choć nie narusza żadnej normy prawnej, przekracza potrzebę ostrożności wymaganą przez zasady współżycia między ludźmi.

Odnosząc powyższe rozważania do realiów rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, iż J. C. (2), prowadzącemu przedsiębiorstwo wykonujące obowiązki związane m.in. z utrzymaniem należytej powierzchni chodników Osiedla (...) zarzucić można co najmniej brak należytej staranności w wykonaniu powierzonych mu obowiązków. Z zeznań powoda, które Sąd ocenił jako wiarygodny materiał dowodowy wynika, iż poślizgnął się na oblodzonym fragmencie chodnika wracając do mieszkania po wyrzuceniu śmieci. Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować twierdzenia powoda, że do zdarzenia doszło w okolicznościach i miejscu przez niego opisywanych. W sposób precyzyjny opisał gdzie się przewrócił, po upadku poinformował zarząd Spółdzielni o zaistniałym zdarzeniu, dzwonił do administracji. Dopiero po jego interwencji chodnik przed jego blokiem został dokładnie posypany piaskiem. Dodatkowo charakter odniesionych obrażeń wskazuje, że mógł się przewrócić w opisywanych przez siebie okolicznościach. Wbrew zarzutom Pozwanego 2, materiał dowodowy w sprawie nie wykazał, by do upadku powoda doszło w innym miejscu niż chodnik przed blokiem, a twierdzenia J. C. (2) w tym zakresie Sąd potraktował jako przyjętą przez niego linię obrony. Ponadto J. C. (2) kontaktował się z powodem, oglądał miejsce zdarzenia i informował powoda, że jest ubezpieczony, a U. powinna wypłacić odszkodowanie. Okoliczności zdarzenia opisywane przez powoda potwierdzili także świadkowie W. C. i A. Ł., którzy wprawdzie nie widzieli samego upadku, ale kontaktowali się z powodem bezpośrednio po zdarzeniu i ojciec przekazał im, w jaki sposób doszło do jego upadku.

J. C. (2) zawarł umowę z Pozwanym 1, w której przyjął obowiązki polegające m.in. w sezonie zimowym na odśnieżaniu oraz posypywaniu piaskiem terenów utwardzonych (przede wszystkim chodnika prowadzącego do budynku)-codziennie, likwidacji gołoledzi według potrzeb oraz odśnieżanie i posypywanie dróg wewnętrznych i parkingów w zasobach (...). W §3 pkt 5 umowy strony uzgodniły, że zleceniobiorca (Pozwany 2) ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzeń wynikających z nienależytego wykonania niniejszej umowy.

W przypadku (...) S.A z siedzibą w Ł. podstawą odpowiedzialności strony pozwanej względem powoda jest umowa odpowiedzialności cywilnej zawarta ze sprawcą szkody tj. J. C. (2). Zgodnie bowiem z art. 822 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z § 4 powołanego przepisu, uprawniony do odszkodowania w związku

ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Przyjęcie wskazanej odpowiedzialności zależy wszakże od ustalenia, czy za szkodę, której doznał powód, odpowiada ubezpieczający.

W oparciu o powyższy wywód stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, w której kilka podmiotów jest zobowiązanych na podstawie odrębnych tytułów prawnych do spełnienia świadczeń prowadzących do zaspokojenia tego samego interesu prawnego wierzyciela, którym jest poszkodowany, a zatem odpowiadają oni in solidum. Ubezpieczyciel odpowiada ex contractu, zaś sprawca ex delicto. Na każdym z dłużników ciąży obowiązek spełnienia świadczenia w całości. Co istotne, są to ich własne i odrębne długi, ale spełnienie świadczenia przez jednego dłużnika powoduje wygaśnięcie długu pozostałych. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z 11 października 2011r. Z chwilą zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej powstaje trójstronny stosunek prawny: ubezpieczony-ubezpieczyciel, ubezpieczony sprawca szkody-poszkodowany oraz ubezpieczyciel-poszkodowany, W rozważanym przypadku jest to zobowiązanie in solidum, określane niekiedy solidarnością przypadkową, bierną lub niewłaściwą; stanowi ono twórcze dzieło judykatury Sądu Najwyższego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.04.1972 r., II CK 57/72, OSNCP 1972, poz. 183 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 09 .03.1974 r., III CZP 75/73, OSNCP 1974, poz. 123). Istota zobowiązania in solidum polega na tym, że dłużnicy z różnych tytułów prawnych zobowiązani są do spełnienia na rzecz tego samego wierzyciela identyczne świadczenie, z tym skutkiem, że spełnienie świadczenia przez jednego dłużnika zwalnia drugiego.

W przypadku zobowiązania in solidum wynikającego z odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń i sprawcy szkody wierzytelność przeciwko drugiemu z wymienionych podmiotów wynika z przepisów o czynach niedozwolonych, zaś przeciwko zakładowi ubezpieczeń z istnienia stosunku ubezpieczenia między sprawcą szkody i ubezpieczycielem. Cechą charakterystyczną ubezpieczeń OC jest akcesoryjny charakter odpowiedzialności ubezpieczyciela, co oznacza, że ubezpieczyciel odpowiada tylko wtedy i tylko w takim zakresie, w jakim odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczony sprawca szkody. Poszkodowanemu przysługują dwa, ale zależne od siebie roszczenia w takim znaczeniu, że zaspokojenie jednego z nich powoduje wygaśnięcie drugiego. Poszkodowanemu przysługuje wybór podmiotu od którego będzie dochodził naprawienia szkody.

Po ustaleniu zasad odpowiedzialności Pozwanego 2 i Pozwanego 3 należało ustalić, czy roszczenie powoda jest zasadne w takiej wysokości, jaka wskazana została w pozwie, zarówno co do kwoty zadośćuczynienia jak odszkodowania.

Na tle ustalonego stanu faktycznego należy w ocenie Sądu stwierdzić, że żądanie powoda odnośnie zasądzenia zadośćuczynienia znajduje prawne uzasadnienie, albowiem na skutek zdarzenia z dnia 5 lutego 2014 roku doznał obrażeń ciała. Konieczne stało się zatem dokonanie oceny roszczenia pod względem jego wysokości. I tak, powód domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 20 000 zł tytułem zadośćuczynienia należnego mu za doznaną krzywdę.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu stosowną sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Określenie „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia przyznawanego na zasadzie art. 445 § 1 k.c. wymaga rozważenia wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności rodzaju naruszonego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, intensywności naruszenia i stopnia winy sprawcy oraz wieku poszkodowanego, czasu trwania jego cierpień i skutków doznanego kalectwa. Zadośćuczynienie przewidziane w art. 445 § 1 k.c. ma więc charakter kompensacyjny, stanowi sposób naprawienia krzywdy w postaci doznanych cierpień fizycznych i psychicznych. Zadośćuczynienie to winno przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, jednakże nie może ono być wygórowane w stosunku do rozmiarów krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa. W orzeczeniu z dnia 14 lutego 2008 roku II CSK 536/07 Sąd Najwyższy stwierdził, iż w odniesieniu do zadośćuczynienia pieniężnego z art. 445 § 1 k.c. funkcja kompensacyjna musi być rozumiana szeroko, albowiem obejmuje zarówno cierpienia fizyczne, jak i sferę psychiczną poszkodowanego. Wysokość zadośćuczynienia odpowiadająca doznanej krzywdzie powinna być odczuwalna dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne. Z kolei w wyroku z 9 listopada 2007 roku w sprawie V CSK 245/07 Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że ustalenie wysokości zadośćuczynienia przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. wymaga uwzględnienia wszystkich okoliczności istotnych dla określenia rozmiaru doznanej krzywdy, takich jak:

wiek poszkodowanego, stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność i czas trwania, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa oraz inne czynniki podobnej natury.

Mając na względzie powyższe jurydyczne wytyczne, oceniając rozmiar krzywdy doznanej przez powoda na skutek zdarzenia z dnia 5 lutego 2014 roku Sąd przede wszystkim uwzględnił rodzaj jego następstw w sferze fizycznej powoda, na które wskazał opiniujący w sprawie biegły z zakresu ortopedii. Opinie biegłego lekarza ortopedy G. S. Sąd uczynił w pełni miarodajnym środkiem dowodowym, jako że jest ona jasna, pełna i wewnętrznie spójna. Biegły w sposób wyczerpujący odpowiedział na postawione pytania, a w opinii ustnej bardzo szczegółowo odpowiedział na wszystkie zgłoszone pod adresem jego opinii zastrzeżenia.

W świetle całokształtu materiału dowodowego, w ocenie Sądu żądanie zasądzenia na rzecz powoda zadośćuczynienia – jakkolwiek częściowo wygórowane - co do zasady jest usprawiedliwione.

Przy określeniu odpowiedniej kwoty zadośćuczynienia należnego powodowi od pozwanego Sąd miał w pierwszym rzędzie na uwadze rodzaj obrażeń, powstałych u niego w wyniku zdarzenia oraz charakter i trwałość ich następstw w późniejszym jego stanie zdrowia, jak również cierpienia, których doznał oraz wymagany okres leczenia i późniejszej rehabilitacji oraz niekorzystne prognozy na przyszłość. Skutki zdarzenia pozbawiły powoda takiej aktywności fizycznej, jaką cechował się przed upadkiem. Ból ręki i zerwanie mięśnie barku uniemożliwiają mu jazdę na nartach, a przed 5 lutego 2014r. bardzo często korzystał w takiej formy aktywnego wypoczynku. Nie może jeździć na rowerze, wykonywać prac w ogródku. Przed wypadkiem był osobą całkowicie niezależną od osób trzecich. Pomimo tego, że mieszkał samotnie, był w stanie sam o siebie zadbać, a obecnie nie może przynieść do domu cięższych zakupów oraz wymaga pomocy przy większych pracach porządkowych w mieszkaniu.

Biorąc zatem wielkość tej krzywdy w takim zakresie, w jakim została przez powoda udowodniona, Sąd uznał, że zapłata przez pozwanego na rzecz powoda kwoty 10 000 złotych spowoduje odpowiednie wyrównanie niemajątkowej szkody poniesionej przez niego w związku z wypadkiem, nie będąc ani zbyt niską, ani też nadmiernie wygórowaną w stosunku do wielkości tej szkody. W ocenie Sądu zadośćuczynienie w takiej właśnie wysokości będzie stanowić dla powoda ekonomicznie odczuwalną wartość, spełni swoją kompensacyjną rolę, a równocześnie nie jest ono nadmierne, a zatem nie doprowadzi ani do bezpodstawnego zubożenia pozwanego, ani do bezpodstawnego wzbogacenia powoda. Taka jego wysokość jest – w ocenie Sądu – adekwatna także do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie, odpowiadając w pełni ocenionej całościowo krzywdzie wyrządzonej powodowi w wyniku zdarzenia. Kwota dochodzona przez powoda jest wygórowana głównie z uwagi na fakt, że w dacie zdarzenia u powoda istniały zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe, kręgosłupa. W stawie barkowym przed zdarzeniem istniały zmiany degeneracyjne tkanek stawu barkowego o co najmniej średnim stopniu zaawansowania, co powodowało 4% uszczerbek na zdrowiu istniejący w dniu zdarzenia . Po uwzględnieniu tego faktu, należało stwierdzić, że uraz odniesiony w dniu 5 lutego 2014r. spowodował 5% uszczerbek na zdrowiu powoda.

Stosownie do treści art. 444 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Dotyczy to w szczególności kosztów leczenia, pobytu w szpitalu, konsultacji u specjalistów czy kosztów leków, jak również z koniecznością specjalnej opieki i pielęgnacji. Powód zgłosił roszczenie o zwrot kosztów opieki, kosztów leczenia, zakupu materaca, poduszki i prześcieradła oraz kosztów odpłatności za pobyt w sanatorium w łącznej kwocie 2 152,60 zł. Żądanie to zostało uwzględnione jedynie częściowo.

W całości Sąd uwzględnił koszty opieki sprawowanej nad powodem za okres 21 dni od 5 do 25 lutego 2014r.w wymiarze 3 godzin dziennie przy przyjęciu stawki 10,50 zł za godzinę sprawowanej opieki, co daje łącznie kwotę 661,50zł. Z zeznań powoda oraz świadków W. C. i A. Ł. jednoznacznie wynika, że co najmniej przez 3 tygodnie po zdarzeniu powód wymagał codziennej pomocy w ubieraniu się, przygotowywaniu posiłków, robieniu zakupów. Był bardzo obolały, nie mógł spać w pozycji leżącej. Zeznania wspomnianych świadków Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne, złożone w sposób spontaniczny, nie noszące cech wyuczonych wypowiedzi. Dodatkowo okoliczność ta znalazła również potwierdzenie w opinii biegłego G. S., który potwierdził, że wskutek doznanego urazu powód doznał

bólowego ograniczenia ruchów kręgosłupa lędźwiowego oraz bólu i ograniczenia ruchów stawu barkowego prawego i przez okres 4 tygodni wymagał pomocy w ubieraniu, higienie osobistej, robieniu zakupów, przygotowywaniu posiłków, sprzątaniu mieszkania przez 4 godziny dziennie. Roszczenia dotyczące kosztów opieki obejmuje zatem okres krótszy niż wskazany przez biegłego z zakresu ortopedii. Odnośnie stawki za opieką w kwocie 10,50 zł za godzinę, to w ocenie Sądu nie jest ona wygórowana, gdyż z informacji Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w K. wynika, iż odpłatność za jedną godzinę usług świadczonych za pośrednictwem O. wynosiła w 2014 roku w dni powszednie 13 złotych, a w soboty, niedziele i dni świąteczne 19,50 złotych.

Spośród faktur za zakupione leki tylko część z nich zawierała leki, które były niezbędnie konieczne dla usunięcia skutków upadku powoda w dniu 5 lutego 2014r- leki przeciwbólowe, przeciwzapalne i zmniejszające napięcie mięśni, a koszt zakupu tych leków wyniósł 162,42 zł i takąż też kwotę Sąd uznał jako zasadną tytułem odszkodowania.

W ocenie Sądu koszty zakupu materaca, poduszki i prześcieradła nie pozostają w związku przyczynowo-skutkowym z zaistniałym zdarzeniem. Powód nie wykazał, by zakupione przedmioty były niezbędne dla prawidłowej rehabilitacji. Wprawdzie biegły G. S. w swej opinii wskazał, że zakup materaca był wskazany dla łagodzenia bólu nocnego. Jednakże podkreślić należy, że zakup materaca, poduszki i prześcieradła miał miejsce kilkanaście miesięcy po poślizgnięciu się powoda, a ponadto z przedstawionych rachunków nie wynika, by materac, poduszka i prześcieradło z gumką były przedmiotami specjalistycznymi, przeznaczonymi dla celów rehabilitacyjnych. Odręczne adnotacje nie wiadomo przez kogo sporządzone, zamieszczone na fakturach: "materac specjalistyczny łagodzący ból kręgosłupa i nóg", „poduszka specjalistyczna pod głowę” nie potwierdzają, by były to pokuty specjalnego przeznaczenia, a nie produkty codziennego użytku dla każdego zdrowego człowieka.

Sąd nie uwzględnił kosztów za częściową odpłatność za wyżywienie i zakwaterowania na turnusie sanatoryjnym, gdyż koszty te nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym z zaistniałym zdarzeniem. Z zeznań powoda wynika, że wniosek do sanatorium złożył dużo wcześniej przed wypadkiem z uwagi na swoje schorzenia kardiologiczne. Powód twierdził, że podczas pobytu w sanatorium wykupił sobie dodatkowe zabiegi rehabilitacyjne związane z doznany urazem ręki na kwotę 420 zł, jednakże jego twierdzenia nie zostały udokumentowane. Przedstawione faktury (k.30-31)opiewają na kwotę 346zł i obejmują częściowo odpłatność za wyżywienia i zakwaterowanie, opłatę za parking i akcesoria do kriokomory. Jak już wyżej wskazano, sam pobyt w sanatorium, a tym samym opłaty za pobyt, wyżywienie, parking czy nawet akcesoria do kriokomory nie mogą być potraktowane jako wydatki bezpośrednio wynikające ze zdarzenia z dnia 5 lutego 2014r. Sąd nie przeczy, że powód mógł korzystać z dodatkowych zabiegów rehabilitacyjnych podczas pobytu w sanatorium w C., jednakże przede wszystkim nie udokumentował wydatków z tego tytułu, przedstawiając jedynie kartę zabiegową. Dodatkowo już w dacie skierowania do sanatorium, a zatem jeszcze przed zaistnieniem zdarzenia z dnia, powód miał dolegliwości, które uzasadniały jego pobyt w sanatorium. Nie wywołał tego wypadek powoda, ale schorzenia istniejące już wcześniej: przewlekła choroba niedokrwienna serca, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, nadciśnienie tętnicze. Nie jest możliwe wydzielenie odcinaka czasowego pobytu powoda w sanatorium spowodowane wyłącznie obrażeniami doznany podczas poślizgnięcia się na oblodzonym chodniku.

Z powyższych względów Sąd zasądził na rzecz J. C. (1) łącznie kwotę 10 823,92 zł (10 000 zł tytułem zadośćuczynienia i 823,92 tytułem odszkodowania), oddalając powództwo w pozostałej części jako wygórowane i nieuzasadnione. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, biorąc pod uwagę, że jeszcze przed wytoczeniem powództwa, zarówno Pozwany 2 jak i Pozwany 3 byli wzywani do dobrowolnej zapłaty odszkodowania.

W sprawie powstały nieuiszczone koszty sądowe w kwocie 550 zł, które zostały stosunkowo rozdzielone w oparciu o stopień wygrania sprawy. Powód przegrał sprawę w 51% jednakże postanowieniem z dnia 25 października 2016r. został zwolniony od kosztów sądowych w całości, dlatego Sąd nakazał pobrać tylko od pozwanych solidarnie 49% kosztów, a zatem kwotę 269,50 zł, o czym orzeczono w pkt IV wyroku, po sprostowaniu postanowieniem z dnia 5 stycznia 2018r.

Orzeczenie o kosztach procesu pomiędzy powodem a Pozwanym 2 i Pozwanym 3 Sąd oparł o art. 100 kpc, który wskazuje, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Koszty poniesione zarówno przez powoda jak i przez pozwanych opiewały na kwotę 4817 zł (koszty wynagrodzenia pełnomocnika fachowego w kwocie 4800 oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł). Uwzględniając stopień wygrania sprawy, powód powinien zwrócić pozwanym kwotę 2456,67 zł, za pozwani powodowi kwotę 2360,33 zł. PO wzajemnej kompensacji należności to powód powinien uiścić solidarnie na rzecz powodów kwotę 96,34 zł, o czym orzeczono w pkt III, po sprostowaniu oczywistej omyłki rachunkowej w tym zakresie postanowieniem z dnia 5 stycznia 2018r.

SSR Ewa Posłowska

ZARZĄDZENIE

odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej (...) w K. r.pr. D. Ż., pełnomocnikowi powoda adw. M. B.; pełnomocnikowi (...) S.A w Ł. G. C..